6de JAARGANG. CURACAO DEN 6n APRIL 1889. N° 275

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN EERHERSTEL.

—o—

Uit de laatste nederlandsche bladen spreekt meer en meer de gedempte, droevige toon, die onder den indruk van een naderenden slag wordt aangeslagen. De vinnige strijd over dienstplicht is geschorst; de vrees voor het aanstaand verlies heeft de wapens uit de haand doen vallen. Alles zit neer in pijnlijke rust en staart met vochtig oog de toekomst in.

Dat onze geliefde Vorst zich van alle regeeringszaken heeft teruggetrokken en onze geëerbiedigde Koningin het regentschap reeds heeft aanvaard schijnt de laatste hoop weggenomen te hebben. In gedrukte spanning bereidt men zich op het ergste voor.

Toch komt er nog een enkel zonnetje door dien droevigen hemel heenbreken, dat den levensavond van onzen geliefden Koning aangenaam moet hebben verlicht.

Men zal zich herinneren, hoe bij de stoornis door de socialisten teweeggebracht, ter gelegenheid eener onlangs gehouden vergadering der katholieken te Amsterdam, een schendige hand werd uitgestoken naar de beeltenis van onzen geëerbiedigden Koning en H. M. de Koningin. Die beleediging eischte een eerherstel. Van een bende lafaards was het onrecht uitgegaan, een schaar van vaderlandlievende dapperen moest genoegdoening geven. Die genoegdoening vond plaats den 5en Maart jl. in de groote Doelezaal te Rotterdam. De vergadering met dat doel hier gehouden werd talrijk bezocht en bijgewoond door de Vereeniging *Het Metalen Kruis*, afgevaardigden van verschillende katholieke vereenigingen, ridders der Willemsorde enz.

Toen de heer Willemse, voorzitter van het *Belg.-Ned. Zouaven Comité*, de bijeenkomst opende, werd het scherm van het tooneel omhoog gehaald en vertoonde zich een allerliefste groep aan de oogen der aanwezigen.

Te midden van groen waren de busten van Z. H. den Paus, HH. MM. den Koning en de Koningin geplaatst, omringd door oud-strijders. van 1830 en oud-Zouaven in uniform, waarvoor een aantal bruidjes en jongens, met oranjelint getooid, geplaatst waren.

De heer Willemse gaf een korte uitlegging van dit tooneel, waaruit bleek dat het een voorstelling was van de liefde en den eerbied, die de Zouaven koesteren voor Paus en Koning, en dat dezen bereid waren om, evenals vroeger voor den Paus, ook hun goed en bloed voor den Koning en zijn Huis te offeren; dat zij deze gevoelens trachten levendig te houden in hunne kinderen, en zij met dit tooneel beoogden een plechtig eerherstel te geven voor den smaad, den bustes des Konings en der Koningin elders aangedaan.

Vervolgens werd het woord verleend aan den Weleerw. Heer M, H. Reuser tot het houden eener rede. Tot ons leedwezen moeten wij ons met een kort verslag dezer rede tevreden stellen,

In de oogenblikken, zoo begon de Eerw. spreker, dat mijne oogen naar het tooneel gekeerd waren, kwamen herinneringen in mij op. Gij waart met mij verbaasd, de Zouaven met geveld geweer te zien staan ter verdediging van 's Konings beeltenis. Dit getuigde van liefde voor hun vorst. Maar is dat geen huichelarij? Men heeft meer den Zouaven voor de voeten geworpen, en onlangs deed het nog een hoogleeraar, dat zij om het vaderland niets geven, als Rome maar vrij is.

Doch wij, en ook die hoogleeraar, weten beter, In het hart van den Zouaaf, van den Katholiek, van den Christen leeft liefde voor den Koning. Gelijk eenmaal onze Koning het portret van Pieter Jongh op het hart droeg, zoo dragen wij onzen Koning in ons hart.

Wat is de reden daarvan? Alle harten, die God liefhebben hebben ook liefde voor hun vorst. Hoe komt het, dat wij den Koning beminnen? Wij kennen hem persoonlijk ternauwernood. Wij hebben hem niet enkel lief als als mensch, niet omdat hij een edel hart bezit, dat zich geopenbaard heeft bij verschillende gelegenheden, bijv. den watersnood enz. De liefde tot den Koning is eene bovennatuurlijke liefde, die haar oorsprong neemt in de liefde voor God; hij die tekort schiet in zijne liefde voor den Koning, bemint God niet. De Koning vertegenwoordigt het gezag. Elk gezag vordert eerbied en liefde, omdat het eene afstraling is van God.

Vervolgens beschouwt spr. het wezen van het koningschap. Wat is de Staat, waar de koning aan het hoofd staat? Eene vereeniging van velen, die allen vereenigd streven moeten tot een gemeenschappelijk doel. Plato reeds begreep, dat er eenheid in den Staat wezen moest, maar had nog geen middelen om op dien geest te werken; daarom vernietigde hij de menigvuldigheid. Hij maakt van de huisgezinnen, huisgezinnen van den Staat, van de kinderen: kinderen van den Staat. Er moest een persoon zijn en die was de Staat. Hij reeds baande den weg tot het socialisme van onzen tijd.

Wij echter weten, dat op den wil van den mensch kan gewerkt worden. Wij leeren het gezag, dat wetten maakt en uitvaardigt, te gehoorzamen. Dat gezag wordt door God den Koning gegeven, en omdat het Goddelijk is, vernedert het den mensch niet. Het gezag is ook vaderlijk. De Koning is geen meester over dienaren, maar overste over onderhoorigen. Een onderdaan kan geroepen worden om dienaar des Konings te worden. Welke liefde wij ook hebben voor Willem van Oranje, wij beminnen hem bovenal als drager van het gezag. Een koning kan een slecht mensch zijn, maar dan beminnen wij den Koning, en volgen het voorbeeld na der eerste martelaren. die alvorens te sterven hunne hulde brachten aan den Keizer......

Na eene korte pauze stelde spreker voor, het volgend telegram te verzenden aan Z. M. den Koning:

„De besturen van alle Katholieke instellingen te Rotterdam, de

---

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

Su roeman muhé koe a ripará esai, i també pa kibrá e silencio doloroso, dici coe n'éle.

"Awor Fine su estado ta bira peó; ya ta basta dia caba, koe nos toer ta observá koe su salú ta bai atras, i awor koe sacamentoe di sanger també a bini djá den.........."

"Awor mi ta temé p'éle," Molenaar a respondé suspirandoe, i el a coeminsá jorá margamente. "Ai," el a sigui, "pakiko el mester a desea asina tantoe di tin un jioe: pakiko el no a conforméle coe su suerte .... ma nó, ta inhustoe, si mi haciéle di mas chiquitoe reproche (verwijt) .... ta asina mester tá .... nos felicidad tabato muchoe grandi...."

Podisé lo el a sigui papia, si ta cos docter no a drentá cerca djéle. Mei ora despues bo por a mirá un wagen koe tabata bai un pia un pia. Den djé nan a poné Fine droemí, i su esposa koe tabata sintá un banda di djé, tabata sufrí casi mes tantoe coe n'éle, pasobra cada kehamentoe di su esposa, cada "ai Dios!" koe el gritá, tabata manera un lanza ta traspazá su corazón.

"Danki Dios," el dici, ora e wagen a para delanti porta di su cas, i koe nan a cargá Fine poco poco hibá pa dén.

Mientras Molenaar ta sintá na cabez di su esposa, i koe casi nos por bisá, koe el tabata contá cada rosea, koe e enferma tabata halá, nos ta tendé den coecina djé cas un boroto grandi riba e bisamentoe, koe e criá homber a bai bisá e crianan muhé, koe ta cargá mester a cargá Sjon muhé trece adén.

"Sigur ta beroert el a haja" un djé criarnan muhé dici. "Ta su mes culpa," e coecinera a respondé. "Mi a bisa semper, koe por fin ta asina cos mester bin caba. Hinter dia sjon mumuhé no tabata haci otro cos, sino chagriná, jorá, i pa ken? Pa un muchá, koe no tá ni su jioe. Ta trabao di hende loco esai."

"Ta asina bo ta papia semper," Mie," Ka a respondé e coecinera; na lugá di bo tin compasion ke pober, bo ta critikéle. Ma nos sá toer cos masjá bon, nos sá ta kiko tin aji bao. Promé ajá, tem Herman tabata aki ainda, *enhen* e tem aji si, sjon muhé tabata masjá bon hende, i bo tabata stimá sjoromboe chiquitoe, manera bo mes a jegá di bisá, como si fuera ta bo mes jioe. Ma awor koe nan a mandá Herman bai, bo a bolte hinteramente .... sjoromboe chiquitoe a birá un muchá .... mi no por sacá e palabra aji fó di mi boca, i segun bo també, sjon muhé ta un loco.

E coecinera su coló a birá pers di rabia. "Di modi ta bisa bo kier bisa anto," asina é dici, "koe mí coe Herman nos tabata tendé otro...."

"Dios wardá mi, esai mi no por a bisá."

"Ta bon anto; mi a cordá koe t'esaí bo ta meen."

"Mi no a bisá manera bo a meen, ma koe bošo tabata duci duci coe otro. esai toch ta masjá sigur. Pasobra e dia koe Herman a kibrá e vaas di Japan bo tabata sabi masjá bon koe tabatéle.

"I kiko? Kiko tin k'esai? Segun bo mi mester a redéle anto? Koe nunca; anto bo no conoce mi; mihó lo mi a mordé mi punta di lenga kita fó promé."

"Hé! b'a doenélé," e criá homber, koe sigur sa bai buscá su lembé den coecina, a hinca su boca aden bisá; "doenéle, Mie, doenéle, asina mi kier tende, Mie."

"Bo sa kiko, no ta toca bo aki dén, tú la muerto," Ka a grita: "bo ta toema parti semper pa Mie, pasobra bo ta haja wesoe chupá den coecina. En hén, promé Mie mes habrí boca, ya bo ta clá pa toemá parti p'éle."

Maské com rabiá Mie tabata, toch el a dal gritoe hari riba e laatste palabranan di Ka, é també di mirá com inocente e criá homber, koe tabata un hende flacoe manera poesji, a trahá su cara; e harimentoe aji a hací e criá toer confies.

"Mirá e bariga di méa, e mondongo na man, miréle; e golos, frifidó," Ka a sigui; ora nos tin mester di bo, lo nos jama bo; awor bo por pasá

oud-strijders van den tiendaagschen veldtocht en van de citadel van Antwerpen, ridders van de militaire Willemsorde, vereenigd met het Zouaven-Comité in plechtige vergadering, doen acte van eerherstel, na de beleediging Uwer Majesteit en de Koningin elders aangedaan; bidden God, Uwe Majesteit voor ons nog lang te sparen, en zweren U trouw, aan U en Uwe Dochter, onze toekomstige Vorstin."

Daverende toejuigingen waren blijk, dat de vergadering volkomen hare goedkeuring schonk aan de verzending van dit telegram.

De Katholieken zullen altijd bereid zijn, zoo ging de geëerde spreker vervolgens voort, den Koning te verdedigen, evenals zij den Paus verdedigd hebben; zij hebben dien niet verdedigd om zijn persoon, maar omdat hij is opperhoofd, de drager van het gezag, en ter verdediging van het gezag zijn wij altijd bereid, omdat gezag de ware vrijheid handhaaft, terwijl anarchie daarentegen tot tyrannie voert.

Wij treuren thans bij de stervenssponde van onzen beminden Koning, maar al sterft de Koning toch houdt het gezag niet op. Het gaat over op zijne Dochter. In haar zullen wij ook erkennen dat zij het gezag van God vertegenwoordigt.......

Levendige toejuichingen dankten den spreker voor zijne schoone rede, wien ook een hartelijk woord van dank door den president werd gebracht.

Maar zelden, zegt de *Maasbode*, waaraan wij dit verslag ontleenden, hebben wij zulk een schoon betoog gehoord over den oorsprong en het wezen van het gezag, als gisteren door den Zeereerw. Heer Reuser, den uitstekenden redenaar, geleverd werd. Het gezag komt van God, ziedaar de stelling waarvan de spreker uitging, en waarop elk, tot zelfs het kleinste onderdeel zijner rede, terugkeerde. Daar was ijzeren consequentie, die geen oogenblik het spoor bijster werd, en deze groote voordeelen opleverde, dat de geëerde spreker gemakkelijk begrepen, goed gevolgd en zijne rede in de herinnering van geheel zijn publiek flink kon opgenomen worden, zoodat veel meer dan een voorbijgaanden indruk verkregen moet zijn. En droog was het betoog niet, want de schat van lessen, door den redenaar uitgedeeld, werd geschonken met zooveel enthousiasme, dat de meest onverdeelde aandacht zijne rede tot het einde toe volgde. Hier was de ware welsprekendheid, zich openbarende in prachtige taal en keurige voordracht en iedereen, zelfs den tegenstander—en andersdenkenden ontbraken niet—overtuigende, dat hier niet enkel de geest, maar ook het hart, met andere woorden de heiligste overtuiging en de innigste liefde voor de overtuiging, spraken, met het doel die in de harten van anderen over te gieten.

Daar ging dan ook maar èèn oordeel over die rede: zij werd in alle opzichten prachtig genoemd.

Voorzeker heeft deze uiting van dankbare liefde, waarmede het nederlandsche volk aan zijn Vorst verbonden is, den levensavond van onzen geliefden Koning een oogenblik verzoet. Op het door de Vergadering toegezonden telegram deed Hij antwoorden:

De goede gevoelens, waarvan Uw telegram getuigde, worden door H. H. M. M. zeer op prijs gesteld.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij gouvernementsbesluit is bepaald, dat voortaan, voor het overmaken van gelden naar Nederland per postwissel, door den afzender *veertig cents* voor elke *tien gulden* of gedeelten van *tien gulden* moet betaald worden.

— Bij Gouvernemets beschikking is *Joseph Fingal*, 26 Maart benoemd tot maréchaussée der 2e. klasse;

de infanterist 2e. kl. *P. Hoebee*, 29 Maart, als maréchaussée der 2e. kl. bij de brigade gedetacheerd;

1 April, aan den brigadier der maréchaussée *N. van der Gen*, tot herstel van gezondheid, verlof naar *Nederland* verleend voor den tijd van een jaar;

aan den heer *H. Evertsz* vergunning verleend om aan de Overzijde der haven eene Apotheek op te richten;

zijn, 2 April tot Leden van den Geneeskundigen Raad, onder het voorzitterschap van den Stadsgeneesheer, voor den tijd van een jaar benoemd, de heeren: *G. A. L. Ferguson*, officier van gezondheid 1ste klasse bij het garnizoen;

A. D. Jesurun, Med. chir. et art. obst. Doctor;

M. A. Romein. militair apotheker;

Mr. *P. F. de Hasseth Evertsz*, rechtsgeleerde, als leden; en

I. J. Senior en *D. R. Capriles*, geneesheeren alhier, als Leden plaatsvervangers.

— Verleden Woensdag, tegen den avond, had de Nederlandsche schoener *Gouverneur van den Brandhof*, de haven binnenzeilende, het ongeluk met zijn boegspriet tegen de houten tent op de brug *Koningin Emma* te stooten, met het gevolg dat de tent omver werd geworpen en ook de leuning der brug eenige schade bekwam.

— Naar wij vernemen is Z. D. H. Mgr. J. Gonin, aartsbisschop van Trinidad in den ouderdom van 75 jaren overleden.

— Volgens berichten uit Trinidad is Demerara den 19 Maart het tooneel geweest van schromelijke wanordelijkheden. De aanleiding ertoe bestond in een twist op de markt tusschen Portugeezen en de Zwarte bevolking ontstaan en in het gerucht, dat daarop verspreid werd, als zou er een Negerjongen vermoord zijn. De bevolking sloeg hierop aan het plunderen en vernielen der tapperijen en winkels van de Portugeezen. Terstond trachtte de politie, versterkt door zoogenaamde special constabels, de rustverstoorders te breidelen, hetgeen haar echter niet voor den volgenden dag, 20 Maart, gelukte. Dien dag en nacht doorkruisten afdeelingen der politie alle straten. Op den 20 en 21 Maart stond alle handel stil en eerst den 22 Maart werden weder eenige winkels, geopend. Het aantal gearresteerden beliep 250. De schade wordt op $100.000 geschat.

BUITENLAND.

Italie.—Zaterdag 2 Maart vierde Leo XIII zijn tachtigsten verjaardag en Zondag daarop was het de Kroningsdag van Z. H.

Antwoordende op het adres van kardinaal Laveletta, zeide de Paus: Op het oogenblik dat wij ons tachtigste levensjaar intreden, voelen wij te grooter behoefte aan de hulp van God, daar het Bestuur der Kerk steeds moeilijker wordt in deze critieke tijden. In de toestanden der wereld en van Europa heerscht eene schrikwekkende onzekerheid, en de omstandigheden drukken meer in het bijzonder op het Pausdom, dat van zijne ware souvereiniteit is beroofd. Daar het Pausdom onderworpen is aan een vreemd gezag, moet het noodzakelijk de gevaarlijke onzekerheid gevoelen, waaraan Italië inwendig en naar buiten is blootgesteld. Elke inwendige beroering en elk ongeluk, dat Italië van buiten bedreigt, brengt bij de katholieken van de geheele wereld ongerustheid teweeg.

Z. H. beklaagt zich verder dat de Kerk in Italië van alle vrijheid is beroofd; herinnert aan de moeilijkheden, die aan de opleiding van de geestelijkheid in den weg zijn gelegd; aan het verjagen van religieuse orden; aan de inbeslagneming van een gedeelte der geestelijke goedèren; aan de hatelijke artikelen in het Strafwetboek; aan de aanvallen tegen de katholieke instellingen. De Paus eindigt met te zeggen, dat het een dwaasheid is te meenen, dat Italië voorspoed zal kunnen genieten, en te hopen op vrede en veiligheid, zoolang het conflict met het Pausdom blijft bestaan en aan den Paus de ware souvereiniteit blijft onthouden.

Duitschland:— Wanneer in Pruisen een officier of hooggeplaatst ambtenaar wordt ontslagen, dan ontvangt hij een "blauwe brief," dat wil zeggen een aanschrijving in blauw couvert uit het kabinet des keizers, waarin hem onder vleiende dankbetuiging voor de verleende diensten het ontslag wordt medegedeeld. In de laatste dagen is er, naar uit Berlijn aan de N. R. Ct. gemeld wordt, een stortregen van zulke brieven in het leger neergevallen. Van de hoogste officieren van den generalen staf tot de minste compagnie-commandant kreeg de een na den ander zulk een gevreesden brief, voorzeker eene buitengewone doortastende verandering in de leidende krachten van het Duitsche leger. Van de veertien korpscommandanten der armee zijn slechts de zes jongste op hun post gebleven; voor de acht anderen zijn nieuwe benoemd. In het geheel zijn ongeveer zestig generaals en 150 hooge stafofficieren van alle wapenen benevens talrijke officieren van lagere rangen uit den dienst ontslagen. Feitelijk bestaat er geene militaire overheid, geen enkele troep, waarbij geen grondige vernieuwing der hoofden heeft plaats gehad. Ook bij de marine hebben er met hetzelfde doel vele veranderingen in het personeel plaats gehad, ofschoon aldaar minder behoefte er aan bestond. Van dien energieken arbeid des jongen keizers is in het buitenland bijna niet gesproken, ofschoon het toch ook uit een politiek oogpunt eene zaak van zeer gewichtige beteekenis is.

— Hoe die goede Pruisen met de Hollanders willen omspringen:

Uit de zitting van den Pruisischen Landdag op Zaterdag 23 Februari.

De afgevaardigde Hammachar (nationaal liberaal) klaagt over den gebrekkigen toestand van den beneden-Rijn, die "volgens zijne nauwkeurige kennis der toestanden" niet aan Pruisen ligt maar aan Nederland. Bij de herziene Rijnscheepvaart-acte van 17 October 1868 heeft Nederland uitdrukkelijk de verplichting op zich genomen zijn gedeelte van den Rijnstroom in goeden toestand te brengen en te houden. „Mocht het der Pruisische regeering gelukken, de Nederlandsche regeering tot naleving van deze verbintenis te nopen, dan zal dat mij zeer verheugen. Maar wij hebben met onze betrekkingen tot Nederland zoo slechte ervaringen opgedaan, dat ik er tegen waarschuwen moet nu reeds met volle vertrouwen de hoop er op te vestigen, dat Holland inderdaad aan de wenschen van Duitschland zal tegemoet komen. Het ontzaglijk belang der Nederlandsche scheepvaart bij de verbetering van den Rijn moest de Hollandsche regeering aansporen aan de haar thans weder van de zijde der Pruisische regeering te kennen gegeven wenschen tegenmoet te komen. Mocht echter ook dat vruchteloos

---

aki fó, nos por reglá nos cuenta sin bo, tu bariga di solé."

Sea koe ta e zundramentoe di Ka of ta e harimentoe di Mie, of koe ta toer dos huntoe, ma la cosa tá, koe e criá a bira falsoe i el a boela bini riba Ká, hincá man den su cara i dici coe n'éle. "Coe mi sí, bo tin masjá boca, ma pa Mie bo ta doblá raboe masjá lihé. I bo tin razon, pasobra si é sá kiko bo a riscá bisa...." "Com," e coecinera, koe a stop di hari, a puntrá....bísá, di mi? I ta kiko el a bisa di mi, Hein? "El a bisa, koe bo sá masjá bon, ta oenda Herman a scondé e muchá; esai el a conta sji Ana, bendedó di waranawa i sji Lucie, coecinadó di toetoe .... bo por puntra nan."

"Bo ta ganjá, tú miserabel langoelí," Ka a gritá. "Ta asina mes; mi no ta halá mi palabra atras; ta asina mes el a bisá, Mie, ta asina mes el a papia" Nos mes por comprendé com falsoe Ka a birá; el a pasá man cohé paloe di hala foenchí, i l'é a habri cabez di Hein coe n'éle, si ta cos el no a corda koe tin hustici. Mie awor a spantá asina tantoe, koe el mester a zak sintá sin por papiá ni un palabra. Ma el no a keda ketoe largoe; un djies asina el a boela lamantá. El a pasá man cohé Ka, i el a lombréle un cabizá; Ka també a tené tené i el a hefte Mie un boftá i nan a cohé otro den cabei; pober Hein, k'a bai pa bai kitá nan, a sali bon golpeá. E boroto aji a haci Molenaar bandoná su Fine, p'é bin mirá ta kiko ta socedé; ma tan pronto nan a miréle ta bini, nan a largá otro los, di modi koe Molenaar lo a suponé koe ta herá el tabatin, si ta cos e muhenan dos su lensoe di cabez no tabata abao na suela i toer Hein su boca kibrá na sanger.

"Ta kiko ta socedé aki," el dicí coe un cara serio, mientras el a keda ta mirá e dos muhenan. "Boso no tin berguenza, di haci un escandalo asina, net awor, koe mi esposa ta maloe, i di ta asina tribí di bin bringá den mi cas! Tené boso bon pribiní, k'esai no socedé mas, sino mi ta coeri coe boso toer dos unbé.... A bo. Hein, bini aki, mi tin dos palabra di papia coe bo."

Na un pueblo M, cerca Brugge, tin masjá boroto di alegria, dia 3 di Juli 188* Ta un gran día di fiesta (kermis) i hendenan di e pueblo aji coe un tantisimo otro koe a bini bin pasá fiesta, nan toer tabata kuier mira pleiziernan riba caja. Por fin nan a jegá dilanti un troepa chiquitoe di un pajasoe coe tres tocadó: un harimentoe, un spektakel, un batimentoe di man di otro mundoe: é tocadonan tabata soeplá nan trompet asina duroe i e pajasoe també tabata gritá ainda un poco ma duroe, koe tamboer di orea di hende por a kibrá. Ora e trompetnan a stop di tocá, é pajasoe tabata conbidá toer hende bam den e tent pa nan bai mirá Donja Elvira, un cabai di mas hacidó di kunstje, di mas boenita koe tin, un berdadero *Flamenco* (ta nificá, koe a nacé na Flandes. Vlaanderen).

"Sí, un *Flamenco!* un berdadero *flamengoe* (un hende of un animal masjá masjá largoe i flacoe) un djé muchanan di caja a respondé: i toer hende, koe a comprendé com tunante é mucha tabata di a sa di trocá *flamenco* na *flamengoe*, a hari.

"*Si Senjoles i Senjolitas,*" e pajasoe tabata bisa, "*jnn flamenco, ma jun veldadelo flamenco: no jun flamengoe, ma jun flamenco, flamenco. Sí, cavaleros i Sejonlitas: Donja Elvila ta jun milaglo di cavaljonan*—harimentoe di toer hende—*El pol voeld 24 cavaljonan, como Osted i jo pol voeld jun dlaachi cavana: awol nos na tin mas ké 6 pelo Donja Elvila ta voeld nan aleeuw di nan, ke Osted duda ke nunca mas su pia lo tocá tiela. Jun tal cosa Osted no mila,* JAMAIS DE VOTLE VIE, *nunca de su vida.*

E ora aji e trompetnan ta coeminsá tocá trobé, pa companjá e pajasoe koe ta balia i canta e cantica aki.

"*La Sempolitanan di la Blusela mui loca de veslimentoe.*

La Senjolitanan di la Blusela mui loca di cachamentoe.

Paljasoe vaild un poco mas paljasoe, vaila un poco mas:" i toer e muchanan di caja tabata judéle cantá. *Pajasoe, bailá un poco mas, pajasoe, bailá un poco mas.*

E ta sigui

zijn, dan zou ik van de regeering eischen, ernstig te overwegen, of men niet door dwangmaatregelen de Hollandsche regeering bewegen kan tot eene met de plichten van goede nabuurschap strookende en ook aan de Duitsche belangen beantwoordende houding bij de regularisatie van den Rijn".

De afgevaardigde Berger, een groot industrieel, herinnert aan "de schandelijke handelwijze der Hollandsche regeering" in de jaren na den vrede van Weenen, van 1814 tot 1831. Bij de bepalingen van den vrede waren aan Holland verplichtingen opgelegd voor de regularisatie van den Rijn, maar tot de naleving van die verplichtingen was de Hollandsche regeering op geenerlei wijze te bewegen, totdat men er toe overging elk Hollandsch schip bij Emmerik terug te wijzen. Dit hielp, en Holland ging over tot het nemen van maatregelen. Ook nu zal de Pruisische regeering eerst dan eenig resultaat zien, wanneer zij aan Holland de tanden laat zien.

Beide heeren, afgevaardigden industrieelen uit Rijnpruisische districten, worden geacht, deswege met regeeringskringen in connectie te staan.

Frankrijk—De zusters van den H. Vincentius in het Parijsche blindeninstituut, die aanschrijving hadden gekregen de inrichting te verlaten, omdat deze verwereldlijkt zou worden, hebben van den minister van binnenlandsche zaken, die in Tonkin den arbeid dezer congregatie heeft leeren waardeeren, een besluit ontvangen, waarin het vorig decreet wordt vernietigd, en haar wordt toegestaan te blijven voortgaan met hare liefdediensten.

Deze daad van den heer Constans is zeer te prijzen maar moet niet sporadisch blijven, daar dezelfde redenen, die hem hiertoe hebben gebracht, voor alle andere verwereldlijke hospitalen gelden.

Engeland.—Zoo er nog eenig bewijs noodig was, dat Pigott een gewetenlooze bedrieger, de *Times* schromelijk beetgenomen en Parnell met heel de Iersche partij schandelijk belasterd is, dan heeft de schriftvervalscher dit thans in persoon geleverd, door zich van kant te maken na eerst last gegeven te hebben al zijn papieren te vernietigen.

Na eerst naar Parijs gevlucht te zijn stoomde hij vandaar door naar Spanje. Daarop kwam hij met den Franschen sneltrein te Madrid aan. Hij had slechts een handvalies en en regenscherm bij zich en sprak enkel Engelsch. Op last van den Engelschen gezant, die een telegram ontvangen had van het Britsche ministerie van Buitenlandsche Zaken, begaf een politie-inspecteur zich onmiddelijk naar het hotel Embajadores, waar de vreemdeling was afgestapt. Een tolk geleidde hem naar de vertrekken, die men Ronald Posomby — Pigott's aangenomen naam —had aangewezen. Pigott kwam in de voorkamer en vroeg naar het doel der komst van den inspecteur. Toen de tolk zeide, dat dit was om hem gevangen te nemen, vroeg Pigott verlof, zijn hoed te halen en begaf zich in zijn slaapvertrek. Een oogenblik later klonk een schot; de inspecteur en de tolk snelden toe, doch vonden slechts Pigott's lijk.

Omtrent zijn identiteit kan geen twijfel bestaan. Reeds kort na zijn aankomst in het hotel werd opgemerkt dat de vreemdeling hoogst onrustig was en zeer ontstemd raakte, toen het antwoord op een telegram, dat hij had afgezonden, wat lang uitbleef. Dit wekte reeds achterdocht, en bij de lijkschouwing bleek dat de ongelukkige niemand anders kon zijn dan de vervaardiger der zoogenaamde brieven van Parnell, Richard Pigott.

De Engelsche politie, die gelijk men weet een fijnen neus heeft, had reeds de lucht gekregen van Pigott's verblijf te Madrid, toen deze den heer Soamer, procureur van de *Times*, per telegraaf om geldelijken onderstand vroeg, wat trouwens nogal onvoorzichtig was. Van uit Parijs had hij de brieven met de bewuste bekentenissen geschreven, en waarin tevens medegedeeld werd dat blijkens een telegram van Pigott's dienstmaagd te Dublin alle gevaarlijke stukken verbrand waren.

Parnell is thans de held van den dag; toen hij na de ontmaskering van Pigott, Vrijdagavond in het Lagerhuis verscheen, werd hem een schitterende ovatie gebracht. Alle liberalen met Gladstone aan het hoofd rezen van hun plaatsen op, terwijl de Parnellisten met de hoeden wuifden de hoezee riepen. Het plan om Parnell een groot feestmaal aan te bieden, vindt algemeene instemming en Parnell zelf heeft het reeds erkentelijk aanvaard; het is nu maar zaak, een lokaal te vinden, groot genoeg om al de gasten, die er aan zullen deelnemen, te bevatten.

Tegen de *Times* en haar handlangers is de verbittering geweldig, hetgeen dan ook geen wonder is, als men bedenkt dat de jongste Iersche dwangwetten enkel en alleen werden ingevoerd op grond der beschuldigingen, door het gezaghebbende blad tegen de Iersche partij ingebracht, zoodat al de ellende, door die dwangwetten veroorzaakt, ook op rekening komt dier lasteraars.

Men herrinnert zich het amendement van Morley, op het adres van antwoord op de troonrede; daarin wilde hij uitgedrukt hebben dat het Engelsch bestuur van Ierland wreed, onrechtvaardig en onderdrukkend was. Deze vernederende verklaring het Lagerhuis echter der regeering heeft bespaard. Na lange redevoeringen van Gladstone en Parnell werd het amendement met 430 tegen 269 stemmen verworpen.

Oostenrijk. — De speculatiezucht op de driften van het lezend publiek heeft Duitsche schrijvers doen besluiten, het onlangs met kroonprins Rudolf gebeurde tot eene intrige voor romans te maken. Zoo zijn in Oostenrijk de eerste afleveringen en prospectussen verspreid van twee werken, die te Dresden het licht zullen zien, nl. "De gunsteling van Oostenrijk en van de vrouwen," door baron Von Cichinsky en "De jager van het kasteel Meyerling," door Franzburg. Op bevel der regeeregeering zijn deze producten gerechtelijk in beslag genomen. Het keizerlijk huis is pijnlijk door dit schandaal getroffen.

V. S. v. N.-Amerika—Omtrent de boodschap van president Harrison aan het Congres bij het aanvaarding zijner waardigheid, waarvan de TELEGRAMMEN onlangs een overzicht gaven zijn thans uitvoeriger berichten ingekomen. Op de eerste plaats geeft hij daarin zijn vertrouwen te kennen in de doeltreffendheid van het protectionistische stelsel en in de ontwikkeling der Amerikaansche nijverheid, welke daarvan het gevolg is. Hij houdt zich overtuigd, dat de volkomene eenheid van het geheele volk de vrucht dier staathuishoudkundige politiek zal zijn. De president wekt de ingezetenen der republiek op, hunnen bijstand te verleenen aan hunne medeburgers van het gekleurde ras, tot het verkrijgen van plaatselijke zelfstandigheid, die de maatschappelijke orde en een goed bestuur verzekeren zal. Hij verklaart zich niet te kunnen vereenigen met het denkbeeld van eene verschillende soort van uitvoerende macht voor de verschillende deelen de natie. De wettelijke bepalingen op de naturalisatie moeten gewijzigd worden in dien zin, dat er een vollediger onderzoek zal verkregen worden ten opzichte der zedelijkheid van degenen, die als Amerikaansch burger genatuiseerd wenschen te worden, zonder dat echter de landverhuizing belemmerd behoort te worden.

"Tot dusverre," gaat dan de boodschap voort, "hebben wij vermeden, ons in te laten met de aangelegenheden van Europa. Wij zijn steeds bereid gebleven onze goede diensten aan te bieden om de handhaving van den vrede gemakkelijk te maken, en nooit hebben wij gepoogd gebruik te maken van de moeilijkheden, waarin andere Mogenheden verkeerden, om zelven daarvan voordeel te trekken.

"Ter wille van onze rust mogen wij niet toelaten, dat een kanaal, hetwelk de west- en de oostkust met met elkaar in gemeenschap stelt, onderworpen zij aan het gezag van een andere regeering, welke deze ook zijn moge. Wij vertrouwen dan ook, dat geen bevriende Mogenheid een dergelijk plan zal bevorderen. Wij zullen al ons best doen de vriendschappelijke betrekkingen met alle groote Mogenheden te handhaven, maar deze kunnen van ons toch niet verwachten, dat wij onverschillig zullen zijn voor een ontwerp, dat ons zou blootstellen aan een bespieding van naburige vijanden.

"Wij hebben het recht er op te rekenen, dat geen Europeesche regeering zal trachten koloniale stations te vestigen in Staten, welke tot Amerika behooren. Wij zullen nooit in gebreke blijven, de billijke rechten te eerbiedigen der burgers van andere Mogenheden, die in Amerika zijn gevestigd, maar wij eischen dezelfde behandeling voor ons zelven. Kalmte, billijkheid en overleg kenmerkten steeds onze diplomatie.

"Het congres zal verplicht zijn de wetten te regelen betreffende de Staatsinkomsten, en wel zoo, dat het groote overschot verdwijne. Een gering overschot zou besteed kunnen worden tot wederinkoop der schuldbrieven. Deze handelwijze verdient de voorkeur boven een verlaging der inkomsten beneden het bedrag der onvermijdelijke uitgaven. Het is zeer goed mogelijk, het overschot te verminderen, zonder het beschermende tarief op te geven of onze nijverheid te benadeelen."

Ten slotte deelt de president mede, dat voorstellen zullen worden gedaan tot versterking der zeemacht.

— In de hoofdstad van Canada heeft een grootsche manifestatie ter gunste van het herstel van 's Pausen wereldlijke macht plaats gehad.

In de groote gehoorzaal der katholieke universiteit was een zeer aanzienlijk gezelschap vereenigd, waaronder men ministers, senatoren, afgevaardigden, geestelijken en de voornaamste burgers van Ottowa opmerkte. De aartsbisschop van Saint-Boniface nam het voorzitterschap waar. Twee redevoeringen werden gehouden; eene in het Fransch door den provinciaal der Oblaten, pater Augier, tevens president der universiteit, en eene in het Engelsch door den advocaat Corran, Kamerlid en oudstudent van het college van Ottowa.

Resoluties, waarbij de herstelling van 's Pausen wereldlijke macht werd geeischt, werden aangenomen, en de naam van Leo XIII werd geestdriftig toegejuicht.

—Omtrent het spoorwegongeluk bij St. George, in Canada, wordt nader bericht, dat de trein door in 18 meter hooge brug over de Gran-River is gezakt na en ten gevolge van de ontsporing.

Even vóórdat de trein op de brug was, brak een wiel van de locomotief; een der rails werd daardoor losgerukt en de trein ontspoorde. De locomotief en de kolenwagen kwamen veilig over de brug, maar de daaropvolgende zware *Pullman*-wagon viel er doorheen en sleepte den eetwaggon en een gewonen personenwagen mee. De overige waggons bleven staan.

In den *Pullman*-waggon, welks val door een pijler gebroken werd en die recht overeind op den grond kwam te staan, zaten de meeste passagiers. Was het ongeluk een oogenblik later gebeurd, dan was de eetwagen het volst geweest, en dan zouden allen, die er in waren, zijn omgekomen; want het was zeer moeielijk met bijlen en zagen een opening te maken in dien ijzeren wagen, welke op zijn kant gevallen was en waar de zeven personen, die er zich in bevonden, onder een hoop gebroken tafels en schotels lagen met een brandende kachel er boven op. Het gevaar voor brand werd echter spoedig voorkomen.

Een dame stierf, voordat de redders haar uit den wagen konden krijgen. Van twee heeren, die zaten te praten, werd de een gedood en de ander gewond, maar niet ernstig.

De bewoners van den omtrek, waaronder een paar geneeskundigen, kwamen spoedig te hulp snellen, en zonder zich van hun stuk te laten brengen door het ontzettende schouwspel en het gegil en gekerm der gewonden in de vernielde wagens, togen zij onverwijld aan het werk, bij het licht van een paar groote vuren. Een aantal sterke mannen trachtten met zagen en breekwerktuigen de beknelde passagiers te bevrijden; verscheidene kloeke vrouwen beijverden zich de gewonden te helpen. De gewonden en dooden werden naar naburige huizen en hotels of naar het station gebracht.

Tien menschen werden onmiddelijk gedood en 34 anderen werden gewond, van welke verscheidene doodelijk.

Een ongeluk komt zelden alleen. Pas was het bericht van het spoorwegongeluk bij St. George in Canada ontvangen, of er werd melding gemaakt van een tweede ongeval op de Candeesche Grand Trunk lijn. Gelukkig was dit veel minder ernstig dan het eerste. Een trein uit Bradfort reed een anderen, die in het stationte Ravis stond te wachten, achterop. Twee personen, een moeder met haar zesjarig dochtertje werden oogenblikkelijk gedood. De anderen kwamen met den schrik vrij.

Noorwegen. — Verschillende buitenlandsche Katholieke bladen hebben van den apostolischen prefect van Noorwegen een schrijven ontvangen, dat zeer belangrijke mededeelingen bevat omtrent den steeds toenemenden bloei van het Katholicisme in dit bij uitstek Luthersch land. Daarin maakt de Hoogwaardige prefect gewag van de verschijnselen, die zich reeds vrij veelvuldig beginnen voor te doen, dat de Noren vergelijkingen gaan maken tusschen de Katholieke Kerk en hun kerkgenootschap. Een aartsliberaal blad, de *Verdens Gang* van Christiania, zegt o. a.:

,,Het Katholicisme draagt in zijn werkelijk leven een zoodanigen stempel, dat de Protestantsche kerk God mocht danken, indien zij in staat was, zichzelve er zulk een te geven, en dat wij allen, geloovig of niet, behoorden te trachten dien te verkrijgen." Vooral is het blad ingenomen met de gelijkheid van groot en klein, die er in het geestelijk leven voor de Kerk bestaat. Dan vaart het uit tegen tal van misbruiken in het Luthersch kerkgenootschap en zegt over de door de Protestanten zoozeer gewraakte kerkelijke voorschriften, waarbij den leeken slechts onder zekere bepalingen het lezen van den Bijbel geoorloofd wordt, en over de allerwegen beschimpte Pauselijke onfeilbaarheid:

,,Indien een onzer in ernst den Bijbel als een gemeengoed wilde beschouwen en zich de vrijheid veroorloven, om een andere meening dan zijn predikant te hebben, (zou hij niet alleen als een ongeloovige worden uitgekreten, maar zou hem zelfs volgens onze kerkelijke regelen niet worden toegestaan, rekenonderwijs in eene school te geven ....De Katholieken hebben hun onfeilbaren Paus. Maar is dat niet beter dan eene menigte onfeilbare pausjes, zooals wij hebben? En maakte Luther zelf niet eenigszins aanspraak op onfeilbaarheid?

Het valt licht te begrijpen, dat, waar zich zulk eene strooming begint te vertoonen, de predikanten der Staatskerk zich niet weinig ongerust maken. Daar het echter niet aangaat, de ware oorzaak dier strooming te erkennen, werpen zij de schuld op den sekte-geest, die in elk Noorsch dorp minstens een half dozijn sekten heeft doen ontstaan, maar terzelfder tijd ontglipten hun daarbij kostelijke bekentenissen. Zoo schreef de *Luthersk Ugeskrift*, het orgaan der predikanten van Christiania, onlangs:

,,Overal drukt een bijzonder noodlot op de sekten: overal bereiden zij het terrein voor het Katholicisme, dat zij toch boven alles haten en verfoeien. Men weet, welke verwonderlijke veroveringen Rome in de laatste jaren in Amerika en Engeland heeft gemaakt, die ware broeikassen van het sectarisme. Dat komt, omdat ten slotte de menschen vermoeid worden van die eeuwige twisten der sekten, die overal twijfel en onzekerheid zaaien. Zij gevoelen, dat zij ook in de uitlegging en toepassing van Gods woord een

steun en gezag noodig hebben en dewijl de Evangelische kerk die niet geeft, zoeken zij die weldaden in de Katholieke Kerk.... De Katholieke prefect kan wel gelijk hebben, wanneer hij zegt, dat het terrein voor tal van bekeeringen is voorbereid.... De Katholieken hebben door hunne liefdewerken en vooral door het hospitaal hunner Zusters te Christiania zooal niet een zeer groot aantal proselieten, dan ten minste zeer veel sympathie verworven. Daarenboven zijn de geschriften, die zij in de laatste jaren hebben uitgegeven over het Lutheranisme en Katholicisme, zeer soliede gesteld en geschikt om het vertrouwen in de grondstellingen der Hervorming te ondermijnen en dat in de Katholieke Kerk op te wekken"

NOTICIANAN DI CABEL.

New-York. — Harrison a nombrá Hallstead, di Ohio, ministro americano na Alemania; Rice di New-New-York, ministro na San Petersburgo; Robert Lincoln, di Illinois, ministro na Londen.

San Sebastian. — La Reina Regente i la reina Victoria a bisjitá stad; despues di lunch (un almuerzo lihé), Cristina a companja Victoria te na Irun.

Londen. — Bright a moeri ajera.

Paris. — Atrobé ministerio lo cai sigur, si ta cos un ó mas ministro no toemá nan ontslag. Antoine, diputado di Metz a coeminsá haci oposicion na partida boulangista.

Viena. — Desordenan ta siguí na Buda-Pesth di un manera spantoso.

Paris.—Cámara di Diputadoenan a halzá derecho di importacion riba granoenan, coe 5 per cent.

E Inspector nombrá pa Hustici, pa examiná situacion di Comptoir d'Escompte, a declará koe su directornan ta responsabel, pasobra na Januari nan a repartí mas dividendo, di lo ké situacion di e banki tabata permití. Tocanti e contractnan di compania di metalnan, e dici, koe nan ta haci contra reglementnan, di modo koe nan no tin ningun balor.

Londen.—Corantnan ingles i Marquez di Salisbury ta masjá contentoe, koe Lincoln ta nombrá ministro americano na Londen.

Tin rumor koe bien lihé Gobierno lo representá un bill (projecto di lei) pa introducí e tratadoe di sucoe.

Madrid. — La Reina a decorá princesa, jioe muhé di la reina Victoria.

Paris. — Senado a decidi di persiguí Boulanger pasobra el ta miembro di union di patriotanan. Den su conversacion coe un reporter (hende koe ta empleá pa Redaccion di un courant pa solicitá nobo). Boulanger a biséle, koe semper el a haci toer cos na claridad i como el no a cometé ningun ilegalidad, e persiguimentoe lo crecé amor di pueblo ainda mas p'éle.

New-York. — Dia sabra pasá Senado a declará koe el ta contra e nombramentoe di Hallstead pa ministro na Alemania.

Londen. — Cartanan ricibí ta participá koe un orkaan grandi a hací hopi desgracia riba costa di Samoa. Hopi barcoenan americano i aleman a perdé, i masjá hopi oficialnan di barcoenan di gera a hogá.

La reina Victoria a mandá fo di Biarritz un telegram bai condoleere familia di Bright.

San Petersburgo. — Nan a descubrí un complot contra bida di Czar: masjá hende a worde cohé i cerá.

Madrid. — Ajera la Reiña Regente a bolbe na Madrid. Sagasta ta maloe. Tin atrobe nobo di trocá ministerio.

Paris 2 April. — Senado a trahá un lei koe ta doenéle e mes poder, koe Tribunal tin, pa el huzgá toer crimenan contra Estado. E proposicion aji lo bai den Cámara, i si Cámara a aceptéle, anto Gobierno lo uséle contra Boulanger i su partidarionan.

Procureur General a nengá di persiguí Boulanger: esaí a causá algun papiamentoe aji riba.

Directornan di Comptoir d'Escompte a declará koe toer cuentanan ta trahá coe honradez i koe reparticionnan, koe nan a haci den Januari ta legal: nan a declará també koe ta Rochereau a fiá e compania di koper placa, sin koe nan tabata sabi nada.

Ayera nan a batizá [inwijden] toren di Eifel i na e ocasion aji Tirard a hací un discurso.

Londen.— Noticia sigur a bini di e desgracia terribel di Samoa. Di vloot aleman, *Adle* a perdé 15 homber i *Eber* a zink i casi toer su hende a hogá. Di vloot americano, *Vandalia* a perdé su commandant, 4 officier i 40 homber; *Nepic* a perdé 7 homber.

Princesse Henriette a cortá e barcoe *Condesa di Flandes* [di België] net na dos den canal di Manchester. 14 persona a hogá i toer correspondencia a perdé.

E arregloenan tocanti ferrocarril di Jamaica á caba bon.

Smith i Gladstone ta gabá Bright como bon cuidadano i como homber privá.

Viena.— Louis Rossuth, e defensor conocí di Húngaros [hendenan di Hongarijë] ta droemi pa moeri.

Paris.— E liquidador nombrá pa Hustici huntoe coe algoen bankeroe a aceptá e proposicion di Ministro di Financia pa bolbé lamantá Comptoir d'Escompte.

Procureur General Bouchez a perdé su empleo, pasobra el a nengá di persiguí Boulanger: nan a poné Adv: Gen: Beaurepaire na su lugá. Pa motiboe di stopmentoe di trabao na doknan di Marseille, 10,000 trahadó no tin nada di haci.

Londen.— Tin opinion koe na Birmingham lo tin algun boroto na eleccion di un hende na lugá di Bright koe a moeri.

Nan ta bisa, koe gobierno di Rusia lo pidi gobierno di Rumania esplicacion riba sacamentoe di algun Ruso. Na Bucharest nan no tabata nunca amigo di Rusonan.

Stanley a scirbi den luna di Januari koe Emir Pacha ta bon di salú.

Comision di Cámara di Comunes a aprobá trahamentoe di mas barcoe di gera.

Standard ta bisá koe bisjita di Conde Herbert von Bismarck a regla completamente toer asoentoe den Inglaterra coe Alemania.

Berlin.— Alemania i Estados Unidos a manda otro barcoenan na lugá djé nan, koe a sufri den orkaan na Samoa.

Madrid.— Den budget (begrooting) koe Ministro di Hacienda a trahá, ta bini 25 milion di franc menos, koe nan a spera. *Gazeta di Madrid* a publicá un decreto di Ministro di Colonia bisando koe propiedad di Estado i di clero (padernan) ta liber di belasting na isla di Cuba.

Zorilla a conbidá e partidarionan di república na un reunion na Londen, dia 15 di April, pa nan mirá kiko nan ta hací, i pa busca modi p'é bolbé bai Spanja.

Paris.— Después di algún discusión Cámara di Diputadonan a nenga e lei pa persiguí courantnan koe lamtá empleadonan di Gobierno falsoe testimonio.

Gen: Boulanger a bai Brussel pasobra el a haja tende koe Gobierno tin idea di cohé cera.

Laisant, Laguerre i Deroulède i otro miembro mas di liga di patriotanan a parcé delanti di Tribunal. Deroulède a declará koe no tin ningun prueba koe tabatin un complot militar i koe liga lo siguí existi maské com gobierno persiguiéle.

Londen.— Randolph Churchil a nengá candidatura di Birmingham.

Ayera e asoentoe di Parnell a bolbé coeminsá: ma el a birá di poco interes, fo di dia koe nan a descubrí koe e cartanan ta falsoe.

Madrid.— Castelar dicí koe el ta mirá coe gustoe koe Zorilla a birá mas moderá Zorilla lo bolbé Spanja i na eleccion lo e presenta e mes pa candidato di Burgos ó di Osma. E comision pa reformá lei di edicion a fihá na 12 fuertes, e derecho koe un hende mester pagá p'é ta elector (kiezer)

Paris.— John Lemoine ta demustrá den e courant *le Matin* e peligro di persiguimentoe, pasobra esaj ta kibrá forza di republica.

Tin noticia koe Gobierno lo laga bant Boulanger. Bonapartistanan ta contentoe di Boulanger bai ma realistanan (partidario di rei) dicí koe esai ta cobardia.

Indépendance Belge ta adverti Boulanger, koe si ta cos el tráhá contra Francia. anto gobierno di Bélgica lo sakéle fó di Belgica.

Gobierno Ruso ta exigí sacamentoe di Nihilistanan koe ta bibá na Suiza, pasobra nan a descubrí poco dia pasá, koe na Zurich tin un fabriek, camina nan ta trahá bom.

Berlin. — Freinel Grandt, un comerciante di trigo a kibrá. E debé 6 milion di mark.

's Gravenhage. (La Haya).— Cámaranan a aceptá e lei di regencia. Tin nobo koe Mr. Heemskerk, ministro di Estado lo birá Regente (????).

New-York. — Algun bankeroe i hopi comerciantenan a formá un Sociedad mercantil Española-Americana bao di presidencia di Ceballos. Harrison a priminti e Sociedad joedanza di Gobierno.